

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 10

Vydána dne 29. března 1960

Cena 90 haléřů

OBSAH:

21. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky
22. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví
23. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou o leteckých službách
24. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou

21

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. prosince 1959

o Úmluvě mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky

Dne 30. ledna 1959 byla v Budapešti sjednána Úmluva mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky.

President republiky Úmluvu ratifikoval dne

21. října 1959 a ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 6. listopadu 1959.

Podle svého článku 35 nabyla Úmluva účinností dnem 1. prosince 1959.

Slovenské znění Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

ÚMLUVA

mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou o spolupráci na poli sociální politiky

President Československé republiky a Presidiální rada Maďarské lidové republiky přejíce si dále prohloubit a rozšířit spolupráci na poli sociální politiky v duchu přátelských vztahů mezi oběma státy rozhodli se uzavřít tuto Úmluvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

president Československé republiky

Evžena Erbana,

předsedu Státního úřadu sociálního zabezpečení,

Presidiální rada Maďarské lidové republiky

Ódöna Kisházi,

ministra práce,

kteří po výměně svých plných mocí, které byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

I. Zásady spolupráce

Článek 1

Smluvní strany budou spolupracovat na poli sociální politiky a v jejím rámci na poli sociálního zabezpečení (pojištění) k rozvoji sociálního pokroku v obou státech, jakož i na poli mezinárodním.

Za tím účelem

a) příslušné orgány obou smluvních stran budou si navzájem oznamovat právní předpisy v oboru

- sociální politiky, zejména v oboru sociálního zabezpečení (pojištění);
- b) budou si navzájem poskytovat statistické údaje vhodné pro teoretické zkoumání otázek sociální politiky a sociálního zabezpečení (pojištění);
- c) budou podporovat výměnu zkušeností a vzájemné návštěvy mezi orgány a organizacemi zabývajícími se otázkami sociální politiky a sociálního zabezpečení (pojištění);
- d) budou podporovat vzájemnou zotavnou péči o děti, mladistvé a pracující, prováděnou příslušnými orgány;
- e) budou spolupracovat na úkolech mezinárodní sociální služby, týkajících se občanů smluvních stran, jako při opatrování dokladů, oznamování údajů apod.;
- f) zabezpečí podle ustanovení této Úmluvy uspokojení nároků pracujících, jakož i jejich rodinných příslušníků ze sociálního zabezpečení (pojištění).

Článek 2

Občané jedné smluvní strany pracující, popřípadě zdržující se na území druhé smluvní strany, jakož i jejich rodinní příslušníci posuzují se v oboru pracovního práva, sociálního zabezpečení (pojištění), jakož i jiných sociálních služeb a rodinných přídavků, stejně jako vlastní občané, pokud se v této Úmluvě nestanoví jinak; mají stejná práva a povinnosti jako vlastní občané.

II. Sociální zabezpečení (pojištění)

Hlava 1

Všeobecná ustanovení

Článek 3

1. Tato Úmluva se vztahuje na tato odvětví sociálního zabezpečení (pojištění), upravená podle právních předpisů smluvních stran:

- a) pojištění pro případ nemoci a mateřství;
- b) zabezpečení (pojištění) ve stáří, invaliditě a v případě úmrtí, včetně zabezpečení (pojištění) v případě pracovního úrazu a nemoci z povolání (dále jen „důchodové zabezpečení“).

2. Ustanovení této Úmluvy se však nevztahují na sociální zabezpečení příslušníků ozbrojených sil z povolání.

Článek 4

1. Při provádění této Úmluvy se použije právních předpisů o sociálním zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území pracující vykonává činnost rozhodnou pro jeho sociální zabezpečení (pojištění).

2. Z ustanovení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku platí tyto výjimky:

a) zaměstnanci podniku se sídlem na území jedné smluvní strany, kteří byli vysláni k výkonu práce přechodně na území druhé smluvní strany, podléhají nadále právním předpisům o sociálním zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území je sídlo podniku;

b) zaměstnanci dopravních a přepravních podniků, včetně zaměstnanců letecké a lodní dopravy a pošty, jakož i zaměstnanci orgánů kontrolujících styk mezi oběma státy podléhají právním předpisům o sociálním zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území je sídlo jejich podniku anebo orgánu.

3. Nepracující důchodci podléhají právním předpisům o zabezpečení v nemoci a v mateřství té smluvní strany, jejíž příslušný orgán jim poskytuje důchod; pobírá-li důchodce důchod od příslušných orgánů obou smluvních stran, vztahují se na něj právní předpisy o zabezpečení v nemoci a mateřství jen té smluvní strany, na jejímž území má stále bydliště.

Článek 5

1. Je-li občan jedné smluvní strany v pracovním poměru u vlastního diplomatického nebo konzulárního zastupitelského úřadu nebo u jejich vedoucích, členů a ostatních zaměstnanců, platí pro něj právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) smluvní strany udržující tyto úřady na území druhé smluvní strany, nemá-li trvalé bydliště na území, kde tyto úřady působí.

2. Není-li zaměstnanec diplomatického nebo konzulárního zastupitelského úřadu nebo jejich vedoucích, členů a ostatních zaměstnanců občanem smluvní strany udržující tyto úřady, anebo je sice jejím občanem, ale má trvalé bydliště na území, kde tyto úřady působí, platí ustanovení článku 4 odstavce 1.

Článek 6

Příslušné ústřední orgány smluvních stran se mohou dohodnout, že sociální zabezpečení (pojištění) jednotlivých zvláště vymezených skupin pracujících a důchodců upraví odchylně od ustanovení článků 4 a 5.

Článek 7

1. Při posuzování nároku na dávky sociálního zabezpečení (pojištění) a při určování jejich výše započítávají se doby zaměstnání (pojištění) a doby jim na roveň postavené, získané na území obou smluvních stran.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije při posuzování nároku na dávky, na které je nárok jen podle právních předpisů jedné smluvní strany.

3. Kryje-li se doba zaměstnání (povinného pojištění), získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany, s dobou dobrovolného pojištění podle právních předpisů druhé smluvní strany, přihlíží

se jen k době zaměstnání (povinného pojištění). Kryje-li se doba zaměstnání (pojištění), získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany, s dobou postavenou jí na roveň podle právních předpisů druhé smluvní strany, přihlédně se jen k době zaměstnání (pojištění).

4. Nároky a dávky ze sociálního zabezpečení jedné smluvní strany náležející občanům této smluvní strany na základě dob zaměstnání a dob postavených jim na roveň, získaných na území třetího státu, občanům druhé smluvní strany nenáležejí.

Článek 8

1. Závísí-li podle právních předpisů některé ze smluvních stran vznik, trvání a obnovení nároků nebo výše dávky na pobytu na vlastním území, klade se pobyt na území druhé smluvní strany na roveň pobytu na vlastním území.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije i pro výplatu dávek důchodového zabezpečení nebo jiných peněžitých dávek, jestliže oprávněný přesídlil na území druhé smluvní strany.

3. Příslušný orgán jedné smluvní strany vyplácí občanům druhé smluvní strany, zdržujícím se v třetím státě, dávky sociálního zabezpečení (pojištění), na které mají tyto občané vůči němu nárok, za stejných podmínek, jako by šlo o její vlastní občany.

Článek 9

Právních předpisů jedné smluvní strany, podle nichž přiznání nebo výplata dávek sociálního zabezpečení (pojištění) se omezuje, popřípadě odpočívá, použije se také tehdy, jestliže okolnosti rozhodne pro takové omezení, popřípadě odpočívání výplaty dávky nastaly na území druhé smluvní strany.

Hlava 2

Pojištění pro případ nemoci a mateřství

Článek 10

1. Peněžité dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství poskytuje podle svých právních předpisů a na svůj účet orgán sociálního zabezpečení (pojištění), u kterého je oprávněná osoba pojištěna v době vzniku nároku na tyto dávky, popřípadě u kterého byla pojištěna naposledy.

2. Zdržuje-li se oprávněná osoba v době, kdy má nárok na dávky podle předchozího odstavce, na území druhé smluvní strany, může orgán sociálního zabezpečení (pojištění), který je povinen poskytovat dávku, pověřit výplatou dávky orgán sociálního zabezpečení (pojištění) této druhé smluvní strany. Takto provedené výplaty nahradí orgán sociálního zabezpečení (pojištění), který je povinen poskytovat dávku.

Článek 11

1. Osobám, které mají trvalé bydliště na území jedné smluvní strany a pracují na území druhé smluvní strany, poskytuje věcné dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství (preventivní a léčebnou péči) v prvé řadě orgán příslušný podle jejich bydliště a v nutných případech orgán příslušný podle jejich pracoviště. Rodinným příslušníkům těchto osob poskytne věcné dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství (preventivní a léčebnou péči) orgán příslušný podle jejich bydliště.

2. Občanům jedné smluvní strany, kteří se přechodně zdržují na území druhé smluvní strany, příslušný orgán této smluvní strany poskytne v neodkladných případech nezbytnou léčebnou péči. Tento orgán poskytne na požádání příslušného orgánu i léčebnou péči nad uvedený rámec.

3. Nepracujícím důchodcům — včetně osob uvedených v článku 14 — jakož i jejich rodinným příslušníkům poskytne věcné dávky v nemoci a mateřství (preventivní a léčebnou péči) orgán příslušný podle jejich bydliště.

4. Podmínky a způsob poskytování věcných dávek (preventivní a léčebné péče) podle ustanovení tohoto článku upraví zvláštní dohodou ústřední orgány smluvních stran, určené na základě článku 30. V rámci této dohody nutno upravit i úhradu nákladů ústavního ošetřování (nemocničního, sanatorního a lázeňského léčení), jakož i nákladnějších léčebných pomůcek.

Hlava 3

Důchodové zabezpečení

Článek 12

1. Nárok na dávky důchodového zabezpečení posuzují příslušné orgány smluvních stran podle právních předpisů pro ně platných s přihlednutím k ustanovení článku 7, a jsou-li u oprávněného splněny všechny podmínky nároku, vyměří dávku se zřetelem na délku doby zaměstnání (pojištění) získané na obou územích. Příslušný orgán každé z obou smluvních stran je povinen vyplácet oprávněnému poměrnou část dávky, připadající na dobu zaměstnání (pojištění), získanou na jeho území.

2. Spíňuje-li oprávněný i při sčítání doby získané na území obou smluvních stran podmínky nároku, stanovené právními předpisy jen jedné smluvní strany, poskytne příslušný orgán této smluvní strany oprávněnému část dávky na něj připadající podle odstavce 1. Splní-li žadatel později podmínky nároku podle právních předpisů druhé smluvní strany, výše dávky důchodového zabezpečení se určí znovu podle ustanovení odstavce 1.

3. Je-li součet dílčích dávek, které mají vyplácet příslušné orgány obou smluvních stran podle ustanovení odstavce 1, nižší než nejnižší dávka důchodového zabezpečení, stanovená právními předpisy smluvní strany příslušné podle bydliště oprávně-

něného, náleží oprávněnému doplněk ve výši rozdílu. Doplněk vyplácí oprávněnému orgán příslušný podle bydliště.

4. Je-li součet dílčích dávek, které mají vyplácet příslušné orgány obou smluvních stran podle ustanovení odstavce 1, popřípadě částka dávky, stanovená podle odstavce 2, nižší než částka, která by náležela oprávněné osobě podle právních předpisů jedné smluvní strany jen na základě doby získané v zaměstnání (pojištění) na území této smluvní strany, příslušný orgán této smluvní strany doplní jim vyplácenou část důchodu na tuto částku.

5. Je-li doba, ztrávená v zaměstnání škodlivém zdraví nebo v zaměstnání konaném za těžkých podmínek, spojena s výhodami pro oprávněného podle právních předpisů platných pro příslušný orgán, který počítá dobu pojištění podle odstavce 1, započítává se též doba ztrávená v takovém zaměstnání na území druhé smluvní strany jako doba zvýhodněná.

6. Nedosahuje-li doba zaměstnání (pojištění), získaná podle právních předpisů jedné smluvní strany šest měsíců, není nárok vůči příslušnému orgánu této smluvní strany. Příslušný orgán druhé smluvní strany z tohoto důvodu nekrátí dávku jím vyplácenou.

Článek 13

Získá-li poživatel důchodu novou dobu zaměstnání (pojištění) u příslušného orgánu kterékoliv smluvní strany a žádá-li o úpravu dávky se zřetelem na tuto dobu, opakuje se postup stanovený v článku 12.

Článek 14

1. Dávky z důchodového zabezpečení vojenských a válečných poškozcenců, obětí bojů za osvobození a fašistické perzekuce, osobní důchody za mimořádné zásluhy a sociální důchody, vyplácené na základě potřebnosti, přiznávají a vyplácejí příslušné orgány smluvních stran podle právních předpisů pro ně platných.

2. Pokud v jednom ze smluvních států jsou anebo byly poskytovány nad rámec všeobecného sociálního zabezpečení (pojištění) důchody nebo jiné peněžité dávky, zakládající se na členství v penzijních ústavech (fondech), nebo na smlouvách tohoto druhu souvisejících se služebním poměrem, přiznává a vyplácí tyto dávky příslušný orgán této smluvní strany podle právních předpisů pro něj platných.

Článek 15

1. Dávky v případě pracovního úrazu nebo nemoci z povolání je povinen poskytovat podle právních předpisů pro něj platných se započtením dob zaměstnání (pojištění), získaných na území obou smluvních stran, příslušný orgán té smluvní strany, jejíž právní předpisy o sociálním zabezpečení (po-

jištění) se vztahovaly na oprávněného v době pracovního úrazu, popřípadě v době vzniku nemoci z povolání. Pracoval-li pojištěnec na území obou smluvních stran v zaměstnání vystaveném škodlivému působení, vyvolávajícímu některou nemoc z povolání, je povinen poskytnout dávku příslušný orgán té smluvní strany jejíž právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) se na oprávněného vztahovaly v době, kdy naposledy v takovém zaměstnání pracoval.

2. Nastane-li u pracujícího, který má sníženou pracovní schopnost v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, další pokles pracovní schopnosti následkem nového pracovního úrazu nebo jiné nemoci z povolání, je povinen poskytnout dávku se zřetelem na celkové snížení pracovní schopnosti příslušný orgán té smluvní strany, jejíž právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) se na oprávněného vztahovaly v době tohoto dalšího snížení pracovní schopnosti. Nedosažoval-li by důchod, který by se měl takto stanovit, v, se důchodu dříve přiznaného, bude dosavadní důchod vyplácen i nadále.

3. Dojde-li pro zhoršení zdravotního stavu k dalšímu poklesu pracovní schopnosti způsobenému pracovním úrazem nebo nemocí z povolání, aniž by bylo došlo k novému pracovnímu úrazu nebo nemoci z povolání, je povinen provést změnu výše důchodu orgán, který důchod vyplácí, a to i tehdy, jestliže v době, kdy zhoršení stavu nastalo, se na oprávněného vztahovaly právní předpisy o sociálním zabezpečení (pojištění) druhé smluvní strany.

Článek 16

Příslušné ústřední orgány smluvních stran se mohou dohodnout, že rozhodnutí příslušného orgánu jedné ze smluvních stran o invaliditě (snížení pracovní schopnosti) a jejím stupni je závazné i pro příslušný orgán druhé smluvní strany.

Článek 17

Vyměřují-li se dávky důchodového zabezpečení z průměrného výdělku dosaženého v určité době zaměstnání (pojištění), vypočítává se průměrný výdělek podle právních předpisů té smluvní strany, jejíž orgán dávku přiznává, z výdělků dosažených v rozhodné době na území obou smluvních stran.

III. Rodinné přídavky

Článek 18

1. Rodinné přídavky poskytuje podle svých právních předpisů a na svůj účet příslušný orgán té smluvní strany, na jejímž území bydlí dítě oprávněné osoby.

2. Přesídlí-li dítě, na něž náleží rodinné přídavky, na území druhé smluvní strany, zastaví se

výplata rodinných příspěvků od prvního dne měsíce následujícího po dni přesídlení a příslušný orgán této druhé smluvní strany bude poskytovat rodinné příspěvky podle svých právních předpisů a na svůj účet.

3. Na děti zaměstnanců, kteří bydlí v pohraničním území jednoho státu a kteří pracují v pohraničním území státu druhého, poskytuje rodinné příspěvky podle svých právních předpisů a na svůj účet příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území zaměstnanec pracuje.

4. Při rozhodování o přiznání rodinných příspěvků a při stanovení jejich výše přihlédne příslušný orgán k výdělku, příjmu a majetku na území obou smluvních stran.

IV. Sociální péče

Článek 19

1. Občanům jedné smluvní strany, kteří mají stále bydliště na území druhé smluvní strany, poskytují příslušné orgány této smluvní strany sociální péči a pomoc (hmotnou podporu, umístění v domech apod.) za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako vlastním občanům.

2. Smluvní strany nebudou navzájem požadovat úhradu nákladů na sociální péči poskytnutou podle odstavce 1. Úhradu nákladů možno však požadovat od osob, kterým byla péče poskytnuta, nebo od příslušníků jejich rodiny, kteří jsou povinni poskytovat jim výživu.

V. Společná ustanovení

Článek 20

1. Orgány sociálního zabezpečení (pojištění) i ostatní příslušné orgány obou smluvních stran poskytují si při provádění této Úmluvy navzájem pomoc ve stejném rozsahu, jako by šlo o provádění vlastních právních předpisů o sociální politice.

2. Žádosti o dávky a jiná podání (opravné prostředky atd.) je možno podat u příslušného orgánu kterékoli smluvní strany. Žádost podaná u příslušného orgánu jedné smluvní strany se považuje za současně podanou i u druhé strany.

3. Je-li při uplatnění nebo určení nároků podle této Úmluvy nebo pro výplatu dávek třeba lékařské prohlídky účastníka zdržujícího se na území druhé smluvní strany, potvrzení o žití nebo zjištění jiných údajů nebo objasnění okolností, vykoná šetření orgán příslušný podle místa pobytu na požádání orgánu, povinného stanovit nebo vyplácet dávku, a výsledky šetření, popřípadě zjištěné údaje oznámí orgánu, který o ně požádal.

4. Na žádost orgánu sociálního zabezpečení (pojištění) jedné smluvní strany jedná orgán sociálního zabezpečení (pojištění) jako zmocněnec za účelem uplatnění a vymáhání pohledávek vyplýva-

jících z právních předpisů o sociálním zabezpečení (pojištění), které si žádající orgán přeje uplatnit proti fyzické nebo právnické osobě, jejíž bydliště, popřípadě sídlo je na území druhé smluvní strany.

5. Smluvní strany nebudou navzájem uplatňovat nároky na úhradu nákladů činností nebo služeb konaných podle tohoto článku.

Článek 21

Písemný styk mezi příslušnými orgány, jakož i styk se zúčastněnými osobami v souvislosti s Úmluvou provádí se v kterémkoli úředním jazyku smluvních stran.

Článek 22

Příslušné ústřední orgány obou smluvních stran — aby se ulehčilo provádění této Úmluvy — označí na svém území orgány, které posuzují žádosti o dávky zaslané příslušnými orgány druhé smluvní strany, popřípadě oznamují údaje, obstarávají potvrzení a doklady potřebné pro posouzení nároků na dávky nebo pro jejich výplatu.

Článek 23

Diplomatickým a konzulárním úřadům obou smluvních stran náleží právo zastupovat bez zvláštní plné moci občany svého státu — neustanoví-li si jiného zmocněnce — ve všech záležitostech vyplývajících z této Úmluvy a souvisejících s jejím prováděním a jednat jejich jménem před úřady, orgány sociálního zabezpečení (pojištění) a ostatními orgány druhé smluvní strany.

Článek 24

Spory, které by vznikly při provádění této Úmluvy, rozhodnou příslušné ústřední orgány obou smluvních stran vzájemnou dohodou v písemném styku nebo v odborné komisi ustanovené na podobě parity.

Článek 25

1. Není-li nárok oprávněného na dávku důchodového zabezpečení nebo na jiné dávky sporný, je-li však sporné, který orgán sociálního zabezpečení (pojištění) je povinen přiznat dávku, nebo v jakém poměru zatěžuje výplata dávek příslušné orgány, náleží oprávněnému záloha až do rozhodnutí sporu podle článku 24. Zálohu ve výši té části dávky, kterou možno určit, stanoví a vyplácí podle předpisů pro něj platných příslušný orgán sociálního zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území oprávněný pobývá.

2. Orgán sociálního zabezpečení (pojištění) druhé smluvní strany je povinen uhradit zálohu vyplácenou podle odstavce 1 vyplácejícímu orgánu

v poměru, v jakém půjde výplata dávky k jeho tíži podle rozhodnutí vydaného podle ustanovení článku 24.

3. Je-li záloha vyšší než dávka, která náleží od orgánů sociálního zabezpečení (pojištění) obou smluvních stran, mohou tyto orgány srážet přeplatek z částek dávky jimi vyplácených. Úhrn srážek nesmí přesahovat 20 % vyplácených částek.

Článek 26

Orgán sociálního zabezpečení (pojištění) jedné smluvní strany může zmocnit orgán druhé smluvní strany, aby na jeho vrub vyplatil stanovenou zálohu na dávku oprávněnému, který se zdržuje na území druhé smluvní strany a kterému náleží od orgánu sociálního zabezpečení (pojištění) zmocňující smluvní strany dávky důchodového zabezpečení nebo jiné peněžité dávky.

Článek 27

Podání, spisy a doklady, kterých je třeba pro uplatnění práv podle této Úmluvy, jsou osvobozeny od všech poplatků. Tyto písemnosti nepotřebují ověření diplomatickými nebo konzulárními orgány.

Článek 28

Na poukazy peněz na území druhé smluvní strany, vyplývající z provádění této Úmluvy, vztahují se ustanovení dohody o neobchodních platech platné mezi smluvními stranami v době poukazu.

Článek 29

1. Opatření, kterých je třeba k provádění této Úmluvy, učiní příslušné ústřední orgány obou smluvních stran. Tyto prováděcí předpisy si uvedené orgány navzájem oznámí.

2. Ústřední orgány, uvedené v odstavci 1 budou v trvalém přímém styku a podle potřeby se budou uskutečňovat schůzky jejich představitelů za účelem projednání jednotlivých otázek, které souvisejí s prováděním Úmluvy, a za účelem organizování vzájemné výměny zkušeností na poli sociální politiky. Tyto schůzky představitelů příslušných orgánů obou smluvních stran budou se uskutečňovat střídavě na území obou smluvních stran.

Článek 30

Obě smluvní strany oznámí si po nabytí účinnosti této Úmluvy, které ústřední orgány jsou příslušné k provádění Úmluvy, a budou si bez prodlení oznamovat všechny změny, které v budoucnosti nastanou v tomto směru.

Článek 31

Tato Úmluva platí též pro právní předpisy, kterými v budoucnosti smluvní strany změní nebo doplní právní předpisy týkající se otázek upravených touto Úmluvou.

Článek 32

Obě smluvní strany budou provádět tuto Úmluvu v úzké spolupráci s odborovými organizacemi.

VI. Ustanovení přechodná a závěrečná

Článek 33

1. Ustanovení této Úmluvy se použije i na dávky důchodového zabezpečení, na něž vznikl nárok před její účinností.

2. Při provádění této Úmluvy se přihlíží i k dobám zaměstnání (pojištění) a k dobám postaveným jim na roveň, získaným před její účinností.

Článek 34

1. Doby zaměstnání (pojištění) a doby postavené jim na roveň — včetně dob, na nichž se zakládají dávky uvedené v článku 14 odstavci 2 — získané přede dnem podpisu Úmluvy, považují se za doby získané podle právních předpisů té smluvní strany, na jejímž území měla osoba, které náleží nárok na dávky důchodového zabezpečení, v den podpisu trvalé bydliště.

2. Dávky důchodového zabezpečení — včetně dávek uvedených v článku 14 odstavci 2 — na něž vznikl nárok přede dnem podpisu Úmluvy, stanoví a vyplácí za podmínek a ve výši podle právních předpisů pro něj platných orgán sociálního zabezpečení (pojištění) té smluvní strany, na jejímž území měl oprávněný v den podpisu trvalé bydliště. To platí i tehdy, jestliže orgán sociálního zabezpečení (pojištění) druhé smluvní strany stanovil oprávněnému dávku ještě před účinností Úmluvy. Byl-li důchod přiznán a vyplácen již před účinností Úmluvy orgánem příslušným podle Úmluvy, bude se nadále vyplácet beze změny.

3. Do jednoho měsíce po účinnosti této Úmluvy odevzdají si obě strany navzájem seznamy důchodů přiznaných a vyplácených před účinností Úmluvy do druhého státu, které má vyplácet podle ustanovení odstavce 2 orgán příslušný podle důchodova bydliště. Je-li dosavadní důchod uvedený v seznamu vyšší než důchod, který by příslušel oprávněnému podle ustanovení této Úmluvy, bude přejímající smluvní strana vyplácet důchod i nadále v dosavadní výši.

4. Smluvní strany nebudou navzájem požadovat náhradu z důvodu započtení doby zaměstnání (pojištění), vyměření a vyplácení důchodů podle ustanovení tohoto článku.

Článek 35

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin bude v Praze v době co nejkratší. Úmluva nabude účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po výměně ratifikačních listin.

2. Úmluva zůstává v platnosti pět roků ode dne nabytí účinnosti a její platnost se prodlužuje vždy o pět let, nevypoví-li ji jedna ze smluvních stran nejméně jeden rok před uplynutím doby platnosti.

3. Dojde-li k výpovědi Úmluvy, zůstávají nadále v platnosti její ustanovení, pokud jde o dávky dů-

chodového zabezpečení přiznané do dne skoučení její platnosti, jakož i ustanovení článku 34.

Článek 36

Tato Úmluva byla sepsána ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku slovenském a maďarském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho zmocněnci jmenovaní pro tento účel podepsali tuto Úmluvu a opatřili ji svou pečeti.

Dáno v Budapešti dne 30. ledna 1959.

Z plné moci
presidenta Československé republiky
Evžen Erban v. r.

Z plné moci
Presidiální rady Maďarské lidové republiky
Ódön Kisházi v. r.

22

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. února 1960

o Úmluvě mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví, podepsané v Sofii dne 19. září 1959

Dne 19. září 1959 byla v Sofii podepsána Úmluva mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví.

Vláda Československé republiky Úmluvu schválila dne 13. listopadu 1959 a toto schválení bylo

sděleno nótou ze dne 2. prosince 1959. Schválení Úmluvy vládou Bulharské lidové republiky bylo sděleno nótou ze dne 23. prosince 1959.

Podle svého článku 12 Úmluva nabyla platnosti dnem 23. prosince 1959.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

ÚMLUVA

mezi vládou Československé republiky a vládou Bulharské lidové republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví

Vláda Československé republiky a vláda Bulharské lidové republiky, vedeny přáním rozšířit a upevnit přátelské vztahy mezi národy obou zemí též spoluprací v oboru zdravotnictví a lékařské vědy, se rozhodly uzavřít Úmluvu o spolupráci v oblasti zdravotnictví a za tím účelem jmenovaly svými zmocněnci:

vláda Československé republiky

dr. Josefa Plojgara
ministra zdravotnictví

vláda Bulharské lidové republiky

dr. Petra Kolarova
ministra zdravotnictví a sociální péče,

kteří vyměnivše si plné moci a shledavše je v pořádku a náležitě formě, se shodli na tomto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat a rozvíjet spolupráci a budou si poskytovat vzájemnou pomoc na všech úsecích a ve všech otázkách zdravotnictví a lékařské vědy tak, aby tato spolupráce přispívala k stálému zlepšování zdravotního stavu lidu obou zemí.

Článek 2

1. Smluvní strany si budou vyměňovat plány vědeckého výzkumu ze všech oborů lékařské vědy a informace o výsledcích vědeckých výzkumných prací se zřetelem na možnost vzájemné koordinace vědeckého výzkumu.

2. Smluvní strany si budou vyměňovat plány a programy lékařských sjezdů a konferencí a vzájemně umožní na nich účast vědeckým pracovníkům.

Článek 3

1. Smluvní strany budou podporovat rozvoj přímé spolupráce mezi vědeckými výzkumnými lékařskými ústavami obou zemí. Tato spolupráce bude spočívat zejména v navazování přímých styků mezi pracovníky těchto ústavů, ve výměně plánů vědeckého výzkumu, ve výměně vědeckých prací a jiných vědeckých informací, v provádění společného výzkumu, jakož i ve vzájemném vysílání vědeckých pracovníků.

2. Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce v oblasti lékařského tisku a účast vědeckých pracovníků druhé strany na práci redakčních rad lékařských časopisů.

3. Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce mezi vysokými lékařskými školami podle dohody o kulturních a osvětových stycích, uzavřené dne 20. června 1947 mezi oběma zeměmi.

Článek 4

Příslušné orgány smluvních stran si budou vyměňovat zkušenosti o prevenci různých nemocí, jakož i o organizaci léčebné preventivní péče o obyvatelstvo.

Článek 5

1. Smluvní strany budou umožňovat ústavní léčení ve svých zdravotnických zařízeních nemoc-

ným druhé strany, kterým nemůže být poskytnuto potřebné léčení ve vlastní zemi.

2. Každá smluvní strana zajistí občanům druhé strany, kteří se nacházejí na jejím území, při náhlých onemocněních nezbytné léčení. Podrobnosti, zejména rozsah a podmínky budou stanoveny v dvoustranných ročních plánech sjednaných podle článku 10.

Článek 6

Příslušné orgány smluvních stran se budou neprodleně informovat o vzniku karanténních infekčních onemocnění na svých pozemních, vodních a vzdušných tratích, po nichž se přepravují cestující nebo náklad druhé strany.

Článek 7

Smluvní strany budou rozšiřovat spolupráci v oblasti zdravotnické osvěty mezi obyvatelstvem.

Článek 8

Za účelem poskytování vědecké a praktické pomoci, jakož i za účelem výměny zkušeností budou smluvní strany navzájem vysílat zdravotnické pracovníky.

Článek 9

Příslušné orgány smluvních stran si budou vyměňovat různý materiál o organizaci, plánování a řízení zdravotnictví, informace o zdravotnických zákonech, údaje o zdravotnické statistice, vědecké práce, monografie a lékařské časopisy, vědeckou dokumentaci, lékařské filmy, kmeny různých bakterií a virů, vzorky léčiv a výrobků zdravotnického průmyslu a jiný materiál.

Článek 10

K provádění této Úmluvy ministerstvo zdravotnictví Československé republiky a ministerstvo

zdravotnictví a sociální péče Bulharské lidové republiky sjednají každoročně konkrétní plán spolupráce a vzájemné pomoci.

Článek 11

Smluvní strany hradí náklady spojené s prováděním této Úmluvy na základě těchto zásad:

1. Náklady spojené s vysíláním zdravotnických pracovníků hradí strana, v jejíž prospěch jsou vysílání.

2. Při vzájemném vysílání odborníků na sjezdy a konference na oficiální pozvání některé ze smluvních stran, jakož i při výměně zdravotnických pracovníků na základě vzájemnosti hradí všechny náklady spojené s pobytem těchto osob ve své zemi přijímající strana. Vysílající strana hradí výdaje na jízdné těchto osob do místa určení a zpět a drobné osobní výdaje.

3. Veškeré náklady spojené s léčením nemocných podle článku 5, bod 1 nese strana vysílající.

4. Léčení nemocných podle článku 5, bodu 2 je bezplatné.

5. Tiskoviny, vzorky, vědecká dokumentace a jiný obdobný materiál jsou vyměňovány zpravidla bezplatně; o případné náhradě se obě strany zvlášť dohodnou.

6. Vzájemné vyúčtování bude prováděno podle platební dohody, která v té době bude mezi smluvními stranami právě platná.

Článek 12

Tato Úmluva se uzavírá na dobu pěti let a její platnost se prodlužuje vždy na dalších pět let, neprojeví-li jedna ze smluvních stran šest měsíců před uplynutím její platnosti přání jí vypovědět.

Tato Úmluva podléhá schválení podle vnitrostátních předpisů každé ze smluvních stran a nabude účinnosti dnem výměny nót o jejím schválení.

Sepsáno ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a bulharském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

V Sofii dne 19. září 1959.

Za vládu
Československé republiky
dr. Plojhar v. r.

Za vládu
Bulharské lidové republiky
dr. Kolarov v. r.

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 8. února 1960

o Dohodě mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou o leteckých službách,
podepsané v Praze dne 14. srpna 1959

Dne 14. srpna 1959 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou o leteckých službách.

Vláda Československé republiky Dohodu schválila dne 7. října 1959. Schválení dohody příslušnými orgány Sjednocené arabské republiky bylo sděleno

nótou ze dne 14. září 1959 a její schválení vládou Československé republiky nótou ze dne 25. října 1959.

Podle svého článku XVII Dohoda nabyla platnosti dnem 25. října 1959.

České znění Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

mezi Československou republikou a Sjednocenou arabskou republikou o leteckých službách

Vláda Československé republiky a vláda Sjednocené arabské republiky

vedeny snahou podporovat pravidelnou civilní leteckou dopravu mezi těmito zeměmi

se dohodly na těchto ustanoveních:

Článek I

Podle této Dohody a její Přílohy

1. výraz „letecký úřad“ značí: pokud jde o Československou republiku „ministerstvo dopravy — letecký odbor“,

pokud jde o Sjednocenou arabskou republiku „Správa civilního letectví“,

příčemž tyto orgány mohou být nahrazeny jinými orgány, které by byly později pověřeny prováděním jejich nynějších úkolů:

2. výraz „ustanovený podnik“ značí letecký dopravní podnik, který byl leteckým úřadem jedné ze smluvních stran písemně oznámen leteckému úřadu druhé smluvní strany jako podnik ustanovený podle článku II a III této Dohody k provozování dohodnutých služeb;

3. výraz „dohodnuté služby“ značí mezinárodní letecké služby předvídané v Příloze této Dohody;

4. Příloha této Dohody se považuje za nedílnou součást Dohody a pokud není stanoveno jinak, veškeré odkazy na Dohodu se týkají rovněž zmíněné Přílohy.

Článek II

Smluvní strany si navzájem poskytují práva uvedená v této Dohodě za účelem zřízení a provozu dohodnutých služeb.

Článek III

1. Dohodnuté služby bude lze uvést do provozu, jakmile:

a) smluvní strana, které se práva udělují, ustanoví písemně za tím účelem jeden nebo několik leteckých dopravních podniků;

b) smluvní strana, která práva uděluje, vydá zmíněným podnikům příslušné provozní oprávnění, což s přihlédnutím k odstavci 2 tohoto článku a k článku IV učiní bez zbytečného průtahu.

2. Ustanovené podniky však mohou být vyzvány, aby dříve, než budou oprávněny zahájit dohodnuté služby, prokázaly leteckému úřadu smluvní strany, která práva uděluje, že jsou s to vyhovět stanoveným podmínkám v souhlase se zákony a jinými právními předpisy, podle nichž tento úřad obvykle postupuje při úpravě provozu mezinárodních leteckých služeb.

Článek IV

1. Každá smluvní strana si vyhrazuje právo odmítnout vydání provozního oprávnění podnikům ustanoveným druhou smluvní stranou nebo toto oprávnění odvolat, není-li přesvědčena, že převážná

část vlastnictví a skutečná kontrola těchto podniků náleží druhé smluvní straně nebo jejím občanům, nebo neřídí-li se tyto podniky zákony a jinými právními předpisy uvedenými v článku X anebo podmínkami, za kterých jim toto oprávnění bylo uděleno.

2. Nebude-li nutno oprávnění odvolat proto, aby se předešlo dalšímu závažnému porušování předpisů, bude tohoto práva použito jen po předchozím jednání s druhou smluvní stranou.

Článek V

K provozu dohodnutých služeb uděluje každá ze smluvních stran podnikům ustanoveným druhou smluvní stranou, pokud v člancích VI a VII není stanoveno jinak, práva nakládat a vykládat na jejím území a v obchodních zastávkách uvedených v Příloze cestující, zboží a poštu, jejichž místo určení nebo nástupu leží na území druhé smluvní strany nebo třetích států.

Článek VI

1. Podnikům ustanoveným smluvními stranami pro provoz dohodnutých služeb bude zajištěno řádné a spravedlivé zacházení.

2. Hlavním účelem dohodnutých služeb každé ze smluvních stran bude poskytovat dopravní kapacitu přiměřenou obvyklým a rozumně předvídatelným potřebám letecké dopravy mezi územím smluvní strany, která podnik ustanovila, a zeměmi konečného určení této dopravy.

3. Dopravní kapacita nabízená každým z podniků ustanovených pro provoz dohodnutých služeb bude stanovena přímou dohodou mezi ustanovenými podniky, pokud jde o společné úseky, a bude podléhat schválení leteckých úřadů obou smluvních stran.

Článek VII

Výkonu udělených práv nemohou ustanovené podniky jedné smluvní strany zneužívat na úkor nebo v neprospěch žádného z leteckých dopravních podniků druhé smluvní strany, které na celé nebo na části téže linky konají pravidelnou dopravu.

Článek VIII

Ustanovení této Dohody a její Přílohy neopravňují podniky ustanovené jednou smluvní stranou nakládat na území druhé smluvní strany za plat nebo za jakoukoliv jinou odměnu cestující, zboží nebo poštu, jejichž místo určení by leželo na témže území.

Článek IX

Osvědčení o způsobilosti k letu, diplomy a letecké legitimace, vydané nebo prohlášené za platné jednou smluvní stranou, budou druhou smluvní stranou uznány za platné pro provoz dohodnutých

služeb. Každá ze smluvních stran si však vyhrazuje právo neuznati za platné pro lety nad svým územím diplomy a legitimace vydané druhou smluvní stranou občanům první smluvní strany.

Článek X

1. Zákony a jiné právní předpisy, jimiž se na území jedné smluvní strany upravuje vstup, pobyt a výstup letadel užívaných k mezinárodním letům, nebo které se vztahují na provoz, létání a řízení těchto letadel nad zmíněným územím, budou platit pro letadla podniků ustanovených druhou smluvní stranou.

2. Zákony a jiné právní předpisy, které na území jedné smluvní strany upravují vstup, pobyt a výstup cestujících, posádek, zboží a pošty, zejména pokud jde o formality týkající se vstupu, přistěhovalectví a výstupu, cestovních pasů, cla a karantény, budou platit pro cestující, posádky, zboží a poštu dopravované letadly podniků ustanovených druhou smluvní stranou, pokud budou na zmíněném území.

Článek XI

1. Sazby platné pro dohodnuté služby budou stanoveny v rozumné výši zvláště se zřetelem na hospodárnost provozu, obvyklý zisk a význačné rysy každé služby jako rychlost a pohodlí.

2. Při stanovení těchto sazeb se bude přihlížet k doporučením Mezinárodního sdružení pro leteckou dopravu (IATA).

3. Tyto sazby budou předmětem dohody mezi ustanovenými podniky a budou podléhat schválení příslušných leteckých úřadů.

Článek XII

1. Daně a poplatky ukládané jednou smluvní stranou podnikům ustanoveným druhou smluvní stranou za používání letišť a jiných technických zařízení nebudou vyšší než daně a poplatky vybírané od jiných cizozemských leteckých dopravních podniků konajících podobné mezinárodní služby na území smluvní strany, která tyto daně a poplatky ukládá.

2. Pohonné hmoty a mazací oleje vzaté do letadel podniků ustanovených jednou smluvní stranou budou osvobozeny od cla, kontrolních dávek nebo jiných domácích a místních daní a poplatků ukládaných druhou smluvní stranou, i když tyto zásoby budou zčásti spotřebovány mezi dvěma místy ležícími na území smluvní strany, jež osvobození poskytuje, a to ve shodě s celními předpisy platnými na území této druhé smluvní strany.

3. Pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, obvyklá výstroj a zásoby, které jsou v letadle při jeho přistání na území druhé smluvní strany, budou osvobozeny od cla, kontrolních dá-

vek nebo jiných domácích a místních daní a poplatků, zůstanou-li tyto věci pod celní kontrolou.

4. Náhradní součástky a výstroj dovezené na území smluvní strany za tím účelem, aby byly ve-staveny nebo použity na letadle podniku ustanoveného druhou smluvní stranou, jakož i pozemní zařízení používaná k tomuto účelu, budou osvobozeny od cla v souhlase s předpisy, jimiž se řídí smluvní strana, která osvobození poskytuje.

Článek XIII

1. Bude-li považovat některá ze smluvních stran za žádoucí změnit kterékoliv ustanovení této Dohody, může navrhnout kdykoliv diplomatickou cestou jednání mezi leteckými úřady obou smluvních stran. Toto jednání musí být zahájeno do šedesáti dní ode dne, kdy o ně bylo požádáno. Jestliže zmíněné úřady dosáhnou dohody o změnách, které mají být provedeny, vstoupí tyto změny v platnost dnem jejich potvrzení výměnou diplomatických nót.

2. Bude-li považovat některá ze smluvních stran za nutné změnit kterékoliv ustanovení Přílohy této Dohody, může zahájit přímé jednání s leteckým úřadem druhé smluvní strany. Toto jednání se musí konat do šedesáti dnů od doby, kdy o ně bylo požádáno. Změny dohodnuté mezi zmíněnými úřady vstoupí v platnost prozatímně okamžikem, kdy se letecké úřady obou smluvních stran dohodnou. a definitivně jejich potvrzením výměnou diplomatických nót.

Článek XIV

1. Každá ze smluvních stran uloží svým ustanoveným podnikům, aby leteckému úřadu druhé smluvní strany předem a co nejdříve zasílaly návrhy svých letových řádů a sazeb a veškeré jiné informace týkající se provozu dohodnutých služeb.

Za vládu
Československé republiky
Karel Štekl v. r.

2. Každá ze smluvních stran uloží svým ustanoveným podnikům, aby zasílaly leteckému úřadu druhé smluvní strany pravidelně provozní statistiky dohodnutých služeb.

Článek XV

Smluvní strany vyřeší každý spor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy přímým jednáním mezi příslušnými leteckými úřady nebo, nebude-li toto jednání úspěšné, diplomatickou cestou.

Článek XVI

Každá ze smluvních stran může kdykoliv oznámit diplomatickou cestou druhé smluvní straně, že si přeje zrušit tuto Dohodu. Dohoda takto vypovězená pozbude platnosti po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy druhá smluvní strana oznámí obdrží, pokud toto oznámení nebude ve společné dohodě před uplynutím této lhůty vzato zpět.

Článek XVII

1. Tato Dohoda nabude platnosti dnem, kdy si smluvní strany vymění diplomatické nóty o tom, že Dohoda byla schválena v souladu s jejich vnitrostátním právním řádem:

2. Ustanovení Dohody budou však smluvní strany používat již ode dne jejího podpisu.

3. Čemuž na důkaz podepsaní zástupci řádně zmocnění svými vládami tuto Dohodu podepsali.

Dáno v Praze dne 14. srpna 1959 ve dvojnásobném vyhotovení, každé v jazyce českém, arabském a francouzském, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Sjednocené arabské republiky
Mohamed Soliman El Hakim v. r.

Příloha

A

1. Podniky ustanovené Československou republikou jsou oprávněny provozovat oběma směry letecké služby na těchto linkách:

Praha—Káhira a (nebo) Damašek přes mezilehlá místa a směrem k dalším místům, která budou v obou případech a pokud toho bude zapotřebí později stanovena společnou dohodou mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

2. Podniky ustanovené Sjednocenou arabskou republikou jsou oprávněny provozovat oběma směry letecké služby na těchto linkách:

Místa ve Sjednocené arabské republice — Praha přes mezilehlá místa a směrem k dalším místům, která budou v obou případech a pokud toho bude zapotřebí později stanovena společnou dohodou mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

B

Ustanovené podniky každé ze smluvních stran budou oprávněny udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál přiměřený rozsahu dohodnutých služeb za předpokladu, že budou dodržovány zákony a jiné právní předpisy druhé smluvní strany.

Nebudou-li podniky ustanovené jednou ze

smluvních stran zajišťovat služby svého provozu na území druhé smluvní strany vlastními kancelářemi a vlastním personálem, může je druhá smluvní strana vyzvat, aby svěžily služby jako knihovnictví, obsluhu a pozemní odhacování organizaci schválené leteckým úřadem a mající státní příslušnost této druhé smluvní strany.

24

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 15. února 1960

o Konzulární úmluvě mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou

Dne 27. března 1959 byla v Praze podepsána Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou.

S Úmluvou vyslovilo Národní shromáždění souhlas dne 8. července 1959 a prezident republiky jí

ratifikoval dne 21. října 1959. Ratifikační listiny byly vyměněny v Budapešti dne 20. listopadu 1959.

Podle svého článku 23 Úmluva nabyla platnosti dne 20. prosince 1959.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

David v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou republikou a Maďarskou lidovou republikou

Prezident Československé republiky a

Presidiální rada Maďarské lidové republiky

vedení přáním dále upevňovat přátelské vztahy mezi oběma státy a prohloubit vzájemnou spolupráci také v oblasti konzulárních styků

rozhodli se uzavřít Konzulární úmluvu a za tím účelem jmenovali své zmocněnce:

prezident Československé republiky

dr. Antonína Gregora,

prvního náměstka ministra zahraničních věcí
Československé republiky,

Presidiální rada Maďarské lidové republiky

Józsefa Gábor a,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Maďarské lidové republiky v Československu,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše je v dobré a náležitě formě dohodli se takto:

Zřizování konzulátů, vysílání a přijímání konzulů

Článek 1

1. V souladu s touto Úmluvou má každá ze smluvních stran právo zřizovat konzuláty na území druhé smluvní strany.

2. Sídlo konzulů a jejich konzulární obvod se vždy určuje na základě dohody smluvních stran.

Článek 2

1. Konzulové jmenovaní vysílajícím státem zahájí svou činnost poté, co jim přijímající stát po předložení konzulského patentu udělí exequatur. V konzulském patentu se uvede konzulární obvod a sídlo konzula.

2. Orgány přijímajícího státu učiní všechna potřebná opatření, aby konzulové mohli provádět svou úřední činnost nerušeně a požívat všech práv, výhod a výhod, které jim zabezpečuje právní řád přijímajícího státu a tato Úmluva.

Článek 3

1. Činnost konzula končí jeho odvoláním, odnětím exequatur nebo úmrtím.

2. V případě odvolání konzula, odnětí exequatur nebo v případě jeho smrti, dočasné nepřítomnosti nebo jiných okolností, které jsou na překážku jeho činnosti, přísluší výkon oprávnění konzula jeho zástupci. O tom je nutno včas zpravit příslušný orgán přijímajícího státu.

3. Zástupce konzula, který je pověřen dočasným vedením konzulátu, požívá týchž práv, výsad a výhod, které se poskytují na základě této Úmluvy konzulovi.

Článek 4

Pod označením „konzulát“ se v této Úmluvě rozumí generální konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulární jednatelství, pod označením „konzul“ generální konzul, konzul, vicekonzul a konzulární jednatel.

II

Práva, výsady a výhody

Článek 5

Konzulové a pracovníci konzulátu smluvních stran nejsou podřízeni, pokud jde o jejich služební činnost, pravomoci přijímajícího státu.

Článek 6

Konzulové mají právo umístit na budovu konzulátu znak vysílajícího státu a nápis označující konzulární úřad; mají rovněž právo vyvěšovat na budově konzulátu, na svém obytném domě a na vozidlech, která používají, vlajku vysílajícího státu.

Článek 7

1. Konzulové a pracovníci konzulátu, jakož i jejich manželky a nezletilé děti, pokud jsou občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni od osobních služeb a přímých daní, kterým podléhají občané přijímajícího státu.

2. Osvobození od placení daní se nevztahuje na příjem získaný v přijímajícím státě, ani na nemovitý majetek, ležící na jeho území.

3. Parcely, budovy a dopravní prostředky jsou osvobozeny od vojenských a jiných věcných plnění a povinností pouze tehdy, když jich konzul, nebo pracovníci konzulátu, kteří jsou občany vysílajícího státu, používají pro úřední nebo osobní potřebu.

Článek 8

Nemovitosti, které jsou majetkem vysílajícího státu a slouží k umístění konzulátu nebo jako byty pro konzuly a pracovníky konzulátu, nepodléhají přímým daním.

Článek 9

1. Konzulové a pracovníci konzulátu, kteří jsou občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni na základě vzájemnosti od celních poplatků v tom rozsahu, v jakém jsou osvobozeni pracovníci diplomatických zastupitelství smluvních stran v obdobných funkcích.

2. Předměty, které jsou určeny pro úřední potřebu konzulátu, nepodléhají celním nebo jiným poplatkům.

3. Ustanovení odstavce 1 se vztahují též na manželky a nezletilé děti osob tam uvedených.

Článek 10

1. Konzulové a pracovníci konzulátu jsou povinni vydat na předvolání svědectví před orgány přijímajícího státu ve věcech, které se netýkají jejich úřední činnosti.

2. Nemohou-li se konzulové a pracovníci konzulátu dostavit, vydají svědectví ve svém bytě nebo v úředních místnostech konzulátu. Tato výhoda nepřísluší pracovníkům kancelářské a technické služby.

3. V předvolání konzula nesmí být uvedeny žádné pohrůžky pro případ, že se před orgán přijímajícího státu nedostaví.

Článek 11

1. Úřední místnosti konzulátu a konzulární archív jsou nedotknutelné. Do těchto místností a do bytu konzula nemohou úřední orgány přijímajícího státu vstupovat bez souhlasu konzula, ani v nich uplatňovat donucovací opatření.

V konzulárním archívu se nemohou uschovávat písemnosti soukromého rázu.

2. Úřední korespondence konzula, včetně zpráv posílaných dálkovými spoji, je nedotknutelná a nekontrolovatelná.

3. Konzul má právo užívat ve styku s úředními orgány vysílajícího státu šifry a diplomatické kuryérní služby. Při používání všeobecných prostředků spojovací služby platí pro konzula stejné sazby jako pro diplomatické zástupce.

III

Pravomoc konzulů

Článek 12

Konzulové přispívají svou činností k prohlubování politických, hospodářských a kulturních styků mezi oběma zeměmi.

Článek 13

1. Konzulové chrání v konzulárním obvodu práva a zájmy vysílajícího státu, jeho občanů a právnických osob (dále jen „občané“).

2. Při výkonu své pravomoci mohou se obracet na orgány konzulárního obvodu. Proti porušení práv a zájmů vysílajícího státu a jeho občanů se mohou u těchto orgánů ohradit.

Článek 14

1. Konzulové mají právo za účelem provedení nutných opatření zastupovat před soudy a jinými úředními orgány přijímajícího státu bez zvláštní plné moci občany vysílajícího státu vždy, když tito v důsledku nepřítomnosti nebo z jiných příčin nemohou včas chránit svoje práva a zájmy.

2. Konzulární zastoupení skončí, když konzulem zastoupená osoba ochranu svých práv a zájmů převezme sama, nebo když jmenuje svého zmocněnce.

Článek 15

1. Konzulové mají právo vést evidenci občanů vysílajícího státu, vystavovat jim cestovní pasy a jiné osobní doklady a potvrzení a prodlužovat jejich platnost, jakož i vykonávat další úkony s tím spojené.

2. Konzulové mohou vydávat víza ke vstupu do vysílajícího státu nebo výjezdu z něho.

3. Mají rovněž právo, pokud jsou k tomu zmocněni vysílajícím státem, provádět matriční zápisy o narození a úmrtí občanů vysílajícího státu nebo jejich narození a úmrtí osvědčovat. O zápisech o narození a úmrtí uvědomí konzul vždy příslušný orgán přijímajícího státu.

Článek 16

1. Před konzuly a před k tomu zmocněnými pracovníky konzulátu mohou podle právního řádu vysílajícího státu uzavřít manželství snoubenci, jsou-li oba občany vysílajícího státu.

2. Konzul je oprávněn, pokud ho k tomu zmocňuje právní řád vysílajícího státu, zapsat před ním uzavřená manželství a jejich zrušení do matriky. O tom vyrozumí příslušné orgány přijímajícího státu.

Článek 17

1. Konzulové jsou oprávněni konat na konzulátech, ve vlastním bytě nebo v bytě občanů vysílajícího státu, jakož i na lodi nebo v letadlech, které nesou vlajku nebo výsostně označení vysílajícího státu, pokud tomu nebrání právní řád přijímajícího státu, tyto úkony:

- a) sepisovat, ověřovat a uschovávat závěti nebo listiny o jednostranných právních úkonech občanů vysílajícího státu;
- b) sepisovat nebo ověřovat prohlášení občanů vysílajícího státu;
- c) sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu; nemohou

však sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech o zřízení nebo zcizení práv k budovám nebo k jiným nemovitostem, které jsou na území přijímajícího státu;

d) sepisovat nebo ověřovat listiny o právních úkonech mezi občany vysílajícího státu a občany přijímajícího státu, pokud se tyto právní úkony týkají výlučně zájmů na území vysílajícího státu, nebo k jejichž provedení má dojít na území vysílajícího státu a pokud tyto právní úkony neodporují právnímu řádu obou smluvních stran;

e) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu na písemnostech všeho druhu; legalizovat písemnosti pocházející od orgánů, úředních osob nebo občanů vysílajícího nebo přijímajícího státu a ověřovat jejich opisy, překlady a výpisy z nich;

f) přijímat do úschovy peníze, cenné předměty a listiny od občanů vysílajícího státu nebo pro ně určené; příslušné právní předpisy přijímajícího státu zůstávají nedotčeny;

g) jiné úkony, k nimž jsou zmocněni vysílajícím státem.

2. Konzulem sepsané, legalizované a ověřené písemnosti, opisy, překlady a výpisy, které jsou uvedeny v odstavci 1, mají v přijímajícím státě takovou platnost a průkazní moc, jako písemnosti sepsané, přeložené, ověřené nebo legalizované příslušnými orgány a úředními osobami přijímajícího státu.

Článek 18

1. Činnost konzulů ve věcech pozůstalostních se řídí — s doplňky stanovenými v odstavci 2 — Smlouvou o právní pomoci v občanských a trestních věcech, uzavřenou smluvními stranami dne 6. března 1951 v Budapešti.

2. Příslušný orgán přijímajícího státu je povinen vyrozumět konzula o každém řízení o projednání pozůstalosti, v němž je dotčen dědičný zájem občana vysílajícího státu, aby konzul mohl provést nutná opatření na ochranu práv a zájmů dědiců. V těchto případech nutno konzulovi oznámit všechny známé údaje týkající se dědiců, bydliště nebo pobytu dotyčného občana vysílajícího státu, stavu a hodnoty pozůstalosti, jakož i údaje týkající se případné závěti.

Článek 19

Konzul může ustanovit opatrovníka nebo poručníka občanům vysílajícího státu, pokud je to v souladu s právním řádem vysílajícího státu. V těchto případech má konzul právo vykonávat dozor nad poručenstvím a opatrovnictvím.

Článek 20

1. Konzul může osobně nebo prostřednictvím svého zmocněnce poskytovat všestrannou pomoc

lodím, plujícími pod vlajkou vysílajícího státu, když tyto vplují do přístavu konzulárního obvodu. Může vejit ve styk s posádkou lodi a cestujícími, přezkoumávat lodní doklady, sepsat protokol o nákladu, účelu plavby a zvláštních událostech. Konzul podporuje velitele lodi při dodržování pořádku na lodi. V tomto směru jsou příslušné orgány přijímajícího státu povinny na požádání poskytnout konzulovi nebo veliteli lodi podporu a pomoc.

2. V případě, že příslušné orgány přijímajícího státu mají v úmyslu provést donucovací opatření na obchodních lodích vysílajícího státu, je nutné, aby o tom vyrozuměly předem konzula. Konzul může být přítomen při těchto opatřeních. Toto se nevztahuje na provádění celní, pasové a zdravotní prohlídky lodí, posádky a cestujících.

3. V případě nehody nebo poškození lodi vysílajícího státu má konzul právo učinit opatření v zájmu podpory posádky lodi nebo cestujících, bezpečného umístění nákladu a opravy lodi anebo s touto žádostí se obrátit o pomoc na příslušné orgány přijímajícího státu.

4. V případě nehody nebo poškození lodi vysílajícího státu orgány přijímajícího státu podají o tom bezodkladně konzulovi zprávu a současně ho informují o provedených opatřeních v zájmu zachrany lidí, lodi a jejího nákladu. Orgány přijímajícího státu poskytnou potřebnou pomoc konzulovi při provádění opatření v případě nehody nebo poškození lodi vysílajícího státu.

5. Tento článek se nedotýká ustanovení jiných dohod o poskytování vzájemné pomoci pro případ nehody nebo poškození lodí.

Za
presidenta Československé republiky
Ant. Gregor v. r.

Článek 21
Ustanovení článku 20 této Úmluvy je nutno přiměřeně použít též na letadla.

IV
Závěrečná ustanovení

Článek 22

Ustanovení této Úmluvy o pravomoci a povinnostech konzulů platí přiměřeně také pro pracovníky diplomatických zastupitelství, kteří jsou pověřeni vykonáváním konzulární činnosti. Toto ustanovení se nedotýká práv, výsad a výhod členů diplomatických zastupitelství.

Článek 23

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Budapešti.

2. Úmluva nabude platnosti třicátého dne po výměně ratifikačních listin.

Článek 24

Tato Úmluva zůstane v platnosti po dobu pěti let. V případě, že jeden rok před uplynutím její platnosti žádná ze smluvních stran neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl Úmluvu zrušit, zůstane tato nadále v platnosti a to po dobu jednoho roku ode dne, kdy jedna ze smluvních stran oznámí, že Úmluvu vypovídá.

Tato Úmluva byla vyhotovena v Praze dne 27. března 1959 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku českém a maďarském. Obě znění mají stejnou platnost.

Za
Presidiální radu Maďarské lidové republiky
József Gábor v. r.